

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Lawyer Partners, a.s.**, so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, IČO: 35 944 471, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni 13, IČO: 36 866 733, proti odporcovi **T. G.**, bývajúcemu v S., **o zaplatenie 1,32 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 6 Ro 214/2013, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. februára 2015 sp.zn. 11 Co 517/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením z 28. novembra 2013 č.k. 6 Ro 214/2013-16 Okresný súd Spišská Nová Ves uložil navrhovateľke, aby v určenej lehote zaplatila súdny poplatok 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Košiciach uznesením z 18. februára 2015 sp.zn. 11 Co 517/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Podľa jeho názoru postupoval prvostupňový súd správne, pretože poplatok za vytvorenie súdneho spisu z elektronického podania bol navrhovateľke vyrubený k dátumu, kedy žaloba napadla a v súlade so zákonom č. 71/1992 Zb. O návrhu z roku 2006 bolo rozhodnuté tak, že súd konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavil. Preto nebolo možné priradiť rovnopis žaloby do iného spisu, z tohto dôvodu nebola dôvodná ani námietka o preklúzii práva vyrubiť súdny poplatok.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie. Uviedla, že v tejto veci podala návrh na začatie konania už v roku 2006. Keď súdy v obdobných prípadoch odmietli v tom istom roku prijať jej návrh podaný v elektronickej podobe, Ústavný súd Slovenskej republiky označil ich postup za protiústavný a prikázal im rešpektovať, že právne účinky návrhu nastali jeho podaním. V danom prípade to súd prvého stupňa nevezal na zreteľ. I keď navrhovateľke vznikla poplatková povinnosť v roku 2006 (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) a v roku 2013 nepodala žiadny nový návrh, súd ju vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Prehliadol, že v roku 2013 jej nebolo možné vyrubiť súdny poplatok, lebo došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Podľa názoru dovolateľky jej tým súdy v konaní odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadala preto napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

Zo spisu vyplýva, že dovolanie bolo doručené okresnému súdu 27. apríla 2015 (na poštovú prepravu dané 23. apríla 2015). Prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku treba preto posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z.z. (účinného od 1. januára 2015), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č.99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Navrhovateľka napadla dovolaním potvrdzujúce uznesenie o súdnom poplatku. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., avšak podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o súdnych poplatkoch. Preto je prípustnosť dovolania navrhovateľky v zmysle ustanovenia § 239 ods.3 O.s.p. zákonom výslovne vylúčená.

V zmysle § 237 ods. 1 O.s.p je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (viď písmená a/ až g/ tohto ustanovenia).

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 Cdo 268/2014, 3 Cdo 355/2014, 3 Cdo 436/2014, 5 Cdo 330/2014, 5 Cdo 375/2014, 7 Cdo 364/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí vo vzťahu k ustanoveniu § 237 ods.1 O.s.p. (do 31.decembra 2014 v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p.), ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľky podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. októbra 2015

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová